

Petr a Pavel

V oblasti našeho regionu Beroun se nachází krásná krajina, kterou kráší velmi vzácné a chráněné druhy rostlin. Mezi nimi se též nachází krásné květy koniklece lučního. V některých částech zdejší přírody je jich více, jinde méně. Při našem putování zdejší krajinou jsme potkali u Koněpruských jeskyň dva krásné koniklece. Ne, nešlo o klece pro koně, ale pro jarní, krásně kvetoucí do fialova zbarvenou rostlinku, které jsme dali jméno Petr a Pavel. Byli to totiž nejlepší kamarádi. Přesto mezi nimi se našlo i několik kytiček, které se Petru a Pavlovi posmívaly. Nepochopili jsme, proč to tak je, neboť s nimi chodily do jedné školy. Petr a Pavel byli mezi návštěvníky přírody velmi populární a pro nás všechny velmi sympatičtí. Koniklece Petr a Pavel byl sympaťákem roku 2023. Proto byl i tento rok vyhlášen Rokem koniklece. Přestože je tato rostlinka chráněná a nesmí se trhat, našli se i lidé, kteří ji chtěli za každou cenu získat a trhali ji. Petr a Pavel se dověděli o „Zlatém koni“, který by jim mohl pomoci. Sídlí v nedalekých jeskyních. Ty se jmenují Koněpruské jeskyně.

Jednoho dne, když lidé opět navštívili krásnou loučku s nejrůznějšími kytičkami, slyšel Petr jejich rozhovor. „Už si slyšel, že se příští týden bude vyhánět ten kůň z jeskyně?“ Říká jeden ze zdejších turistů. Druhý kamarád mu odpověděl, že toto ještě neslyšel. Proto si raději řekli, že už asi půjdou. Jak si řekli, tak učinili a odešli. Petr se hned vydal za Pavlem a vše mu řekl, co slyšel a o čem se ti lidé zde bavili. Oba se dohadují, zda je to či není pravda a pak se shodnou na tom, že by se měli za „Zlatým koněm“ vydat a sdělit mu, co tu slyšeli. Vždyť na každém drbu je pravdy trochu. „Musíme ho opravdu varovat“, řekli a spěchali za ním do jeskyně. Už byli skoro u jeskyně a moc se radovali. Ale „Zlatý kůň“ se jich lekl, rozhlédl se po okolí a chtěl se schovat. Petr a Pavel se snažili nu vysvětlit, že to nejsou jeho nepřátelé, že mu nechtějí oni ublížit, ale sdělit mu, co slyšeli. Snažili se ho ujistit, že jsou to jeho přátelé a kamarádi. „Zlatý kůň“ se uklidnil, snažil se jich nebát a oni mu vše vysvětlili. Kůň se ale další týden z místa vytratil. Po chvíli navštívil Petra a Pavla v jejich škole a zeptal se jich, jak jim může on pomoci. Petr zapřemýšlel a pravil: „Byli bychom velmi rádi, kdyby lidé nás netrhali. Vždyť stárneme a stále více nás ubývá a ubývá. Chtěli bychom, aby nás poznali i další a další generace zdejšího obyvatelstva.“ Zlatý kůň je pochopil a odpověděl jim: „Nebojte se, stanu se vaším patronem a ochráncem celého zdejšího kraje“. Jak řekl, tak učinil. A tak dál může Petr a Pavel v klidu a pohodě si užívat svůj život. Třeba ho opravdu poznají i další generace zdejších usedlíků.